

Communication Management in Sports Media

ORIGINAL ARTICLE

Explain and Prioritize the Factors Affecting the Sports Diplomacy in Cyberspace

Soheyla Sefati¹ , Saeed Ghorbani^{2*} , Reza Rezayi Shirazi³

1. Ph.D. Student in Sports Management, Department of Physical Education, Aliabad Katoul Branch, Islamic Azad University, Aliabad Katoul, Iran.
2. Assistant Professor, Department of Physical Education, Aliabad Katoul Branch, Islamic Azad University, Aliabad Katoul, Iran.
3. Assistant Professor, Department of Physical Education, Aliabad Katoul Branch, Islamic Azad University, Aliabad Katoul, Iran.

Correspondence

Author's Name:
Saeed Ghorbani
Email:
S.ghorbani@aliabadiau.ac.ir

How to cite

Sefati, S., Ghorbani, S., & Rezayi Shirazi, R. (2023). Explain and Prioritize the Factors Affecting the Sports Diplomacy in Cyberspace. *Communication Management in Sport Media*, 10(4), 57-74. doi: 10.30473/JSM.2022.61351.1577

ABSTRACT

The aim of the present research was to explain and prioritize the factors affecting sports diplomacy in the virtual space. This study was fundamental in terms of purpose, descriptive in nature, and a mixed research in terms of variables, which was a combination of the Delphi and fuzzy Dematel methods. The statistical population of this research, given the type of research on sports diplomacy, included all stakeholders and experts in the field of sports diplomacy and international relations, members of the academic faculty of sports management in the country and officials of international federations. The sampling method in the qualitative section was purposeful and snowball, and a total of 16 interviews were conducted to reach theoretical saturation. The Delphi group consisted of 8 of the interviewees, and 13 experts formed the fuzzy Dematel group. The analyses were performed in the Excel software. The interview findings and the theoretical foundations of the research indicated that a total of 79 items were identified as factors affecting sports diplomacy in the virtual space, which were classified into 9 main categories: "nature and potential", "structural factors", "management policy", "media policy", "professional sports policy", "cultural policy", "international policy", "economic factors" and "communication policy". In addition, the findings of the fuzzy Dematel test showed that there are 4 influential factors and 5 susceptible factors on sports diplomacy in the virtual space. In a general conclusion, it was stated that the influential factors should be given priority, as this could have a greater impact on sports diplomacy in the virtual space of Iran and play a more active role in this area.

KEY WORDS

Cyberspace, Delphi Group, Fuzzy Dematel, Sports Diplomacy.

Extended Abstract

Introduction

If we consider diplomacy as the art of managing interactions with the outside world, governments employ various tools and mechanisms for this purpose. One such tool is sports diplomacy, where politicians and governments utilize sports figures and events to cultivate a positive image of their country among other nations and international organizations. The cultural and international significance of sports is continually expanding, and sports diplomacy plays a crucial role in governmental interactions with other countries. Through sports, nations showcase their cultural prowess, leveraging sports activities as a highly effective means to express their cultural identity. Sport, as a dimension of public diplomacy, can greatly aid in conflict resolution and communication between nations. However, in the age of rapid information and communication technology, the lack of diplomacy in cyberspace presents a significant challenge in the realm of sports. In other words, digital diplomacy and sports carry substantial influence, yet thus far, there has been no developed model or program to effectively harness these two domains. Therefore, the present study aims to explore the factors influencing digital sports diplomacy and ultimately propose a model based on the current discourse.

Methods

This research was a basic study in terms of its purpose and descriptive nature and variables, making it a mixed-methods study with three stages. First, interviews and qualitative methods identified factors influencing sports diplomacy in cyberspace. Next, in the second stage, the Delphi group categorized the

identified factors. Finally, in the third stage, influence and impact factors were identified and prioritized. The population included experts in sports diplomacy and international relations related to sports diplomacy, including sports management faculty and those responsible for federation international relations. The qualitative sampling method was purposive and snowball sampling, conducting 16 interviews until theoretical saturation. The Delphi group consisted of eight interviewees. In the fuzzy Dematel part, the content validity index prioritized factors to control research quality and validity. The fuzzy Dematel method determined the effectiveness of basic concepts. Analysis was performed using Excel software.

Results

The findings from the interviews and the theoretical foundations of the research identified a total of 79 items as factors influencing digital sports diplomacy. These were categorized into nine general groups: 1) Nature and potential, 2) Structural factors, 3) Management policy, 4) Media policy, 5) Professional sports policy, 6) Cultural policy, 7) International policy, 8) Economic factors, 9) Communication policy.

Furthermore, the findings from the fuzzy Dematel method showed there are four influential factors and five impacted factors on digital sports diplomacy. Tables 1 and 2 report the influence and impact factors respectively, according to the intensity of each factor. The groupings provide clarity on the wide range of considerations within digital sports diplomacy. The fuzzy Dematel analysis then helps to further understand the most important drivers and outcomes within this landscape.

Table 1. Influence Factors Based on Priority Order of Intensity of Influence

Analysis Code	Index	Di+Ri
E3	Management policy	3.50
E7	International politics	2.88
E1	Nature and potential	2.12
E9	Communication policy	1.36

Table 2. Impact Factors Based on Priority Order of the Intensity of Impact

Analysis Code	Index	Di+Ri
E2	Structural factors	3.21
E5	Professional sports policy	2.91
E6	Cultural policy	1.88
E4	Media policy	1.85
E8	Economic factor	-2.22

Conclusion

One of the identified concepts was "nature and potential". This refers to sports' ability to strengthen digital and virtual diplomacy. Cyberspace has great potential for developing international communications in sports. Another component was "structural factors". The structures of sports diplomacy require using cyberspace. Some existing infrastructures reinforce this need. The fuzzy Dematel results showed four factors influence sports diplomacy in cyberspace, while five impact it. Influence factors in order of priority were: 1. Management policy, 2. International policy, 3. Nature and potential, 4. Communication policy.

Influence factors can actively shape sports diplomacy in cyberspace. For example, management policies guide what sports managers, organizations and clubs do in cyberspace. Policies should consider how sports diplomacy can advance goals through cyberspace, not just traditional methods.

International policy was also influential. At the macro level, management policies largely determine international communications and communication policies. Lower level media, professional and cultural policies also factor in. Economic factors were the last influence factor. Changes here are last to occur in the

pyramid of sports diplomacy in cyberspace. For example, an opportunity-focused communication policy could increase e-commerce's share in professional sports. The results logically show the most important influencers and impacted areas of digital sports diplomacy based on these conceptual and analytical techniques.

KEYWORDS

Cyberspace, Delphi Group, Fuzzy Dematel, Sports Diplomacy.

Ethical Considerations:

Compliance with ethical guidelines

The author has complied with all ethical considerations.

Funding

The authors state no funding involved.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript

Acknowledgment

We are grateful to all those who helped us in this research.

مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی

«مقاله پژوهشی»

تبیین و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی

سهیلا صفاتی^۱ ، سعید قربانی^{۲*} ، رضا رضایی شیرازی^۲

چکیده

هدف تحقیق حاضر تبیین و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی بود. این پژوهش از نظر هدف تحقیقات جزو تحقیقات بنیادی و از لحاظ ماهیت، توصیفی و از حیث متغیرها پژوهش آمیخته ترکیبی از روش دلفی و دیمتل فازی بود. جامعه آماری این پژوهش با توجه به نوع تحقیق که درمورد دلیل‌ماسی در ورزش است، همه صاحبان‌نظران و کارشناسان در حوزه دلیل‌ماسی ورزشی و روابط بین‌الملل، اعضای هیئت‌علمی مدیریت ورزشی در کشور و مسئولان روابط بین‌الملل فدراسیون‌ها بودند. روش نمونه‌گیری در قسمت کیفی به صورت هدفمند و گلوله‌برفی بود که درمجموع ۱۶ مصاحبه انجام شد تا داده‌ها به اشباع نظری رسید. هشت نفر از مصاحبه‌شوندگان اعضای گروه دلفی و ۱۳ نفر خبره بخش دیمتل فازی را تشکیل دادند. تحلیل‌ها در محیط نرم‌افزار اکسل انجام گرفت. یافته‌های مصاحبه و مبانی نظری تحقیق نشان داد که درمجموع ۷۹ گویه به عنوان عوامل مؤثر بر دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی شناسایی شد که این گویه‌ها به ۹ دسته کلی «ماهیت و پتانسیل»، «عوامل ساختاری»، «سیاست مدیریتی»، «سیاست رسانه‌ای»، «سیاست ورزش حرفة‌ای»، «سیاست فرهنگی»، «سیاست بین‌المللی»، «عوامل اقتصادی» و «سیاست ارتباطی» تقسیم شدند. همچنین یافته‌های آزمون دیمتل فازی نشان داد که چهار عامل، اثرگذار و پنج عامل، اثرپذیر بر دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی هستند. در نتیجه گیری کلی بیان شد که باید ابتدا عوامل اثرگذار مدنظر قرار گیرند؛ زیرا می‌تواند دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی ایران را تحت تأثیر بیشتری قرار دهد و نقش فعال تری در این حوزه داشته باشد.

واژه‌های کلیدی:

دلیل‌ماسی ورزشی، فضای مجازی، دیمتل فازی، گروه دلفی.

نویسنده مسئول:

سعید قربانی

رايانame:

S.ghorbani@aliabadiau.ac.ir

استناد به این مقاله:

صفاتی، سهیلا؛ قربانی، سعید؛ و رضایی شیرازی، رضا. (۱۴۰۲). تبیین و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر دلیل‌ماسی ورزشی در فضای مجازی. *فصلنامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی*, ۱۰(۴)، ۵۷-۷۴. doi: 10.30473/JSM.2022.61351.1577

تبادل ایده‌ها، اطلاعات و دیگر جنبه‌های فرهنگی در میان ملت‌ها و مردمان است. دیپلماسی ورزش یکی از انواع این نوع دیپلماسی است. در دیپلماسی عمومی، ورزش به طور گستردگی و به عنوان یک روش برای شروع روابط دیپلماتیک برای کشورهایی که در وضعیت خوبی نیستند، استفاده می‌شود (پیمان نفر و همکاران، ۲۰۱۹). ظاهراً ورزش غیرسیاسی است، اما کارکردهای بسیار سیاسی از خود بر جای می‌گذارد (کوپیرستکی، ۲۰۲۰). برخی امر ورزشی را میدانی برای رقابت بر سرقدرت می‌دانند که مردم داوطلبانه وارد سازمان‌های ورزشی می‌شوند و از طریق رقابت و خشونت خود را تخلیه می‌کنند. برخی دیگر تقویت وحدت ملی و ثبات و تعادل اجتماعی اقدام و ارزش‌های جامعه را با کفایت جامعه‌پذیری به نسل‌های بعد از دیگر کارکردهای ورزش می‌دانند؛ اما فارغ از نگاه جامعه‌شناسانه، نقش اولیه ورزش در عرصه سیاست بین‌الملل می‌تواند فرایند دیپلماسی عمومی باشد. دیپلماسی عمومی روش‌ها و مدل‌های فراوانی دارد که یکی از آن‌ها «زیپ دیپلماسی»^۴ است (شريعی فیض آبادی و گودرزی، ۲۰۱۶). زیپ دیپلماسی نوعی دیپلماسی است که در آن گروه‌ها و افراد به عنوان دنده‌های یک لبه زیپ با گروه‌ها و افراد هم‌سطح خود در دنیا ارتباط برقرار می‌کنند و به مثابه دو لبه یک زیپ در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و پیوند می‌یابند. زیپ دیپلماسی یکی از شیوه‌های بالقوه برای عرصه دیپلماسی عمومی است.

پیشرفت علوم و فنون طی نیم قرن گذشته نه تنها به هیچ وجه از لحاظ تنوع و تعداد و سرعت اختراتات با دهه‌های پیشین مقایسه شدنی نیست، بلکه با کل تاریخ تمدن بشری نیز توازن و تقارن دارد (سمیعی و فتحی، ۲۰۱۲). این دسترسی همگانی زمینه ورود هرچه بیشتر افراد و سازمان‌ها به عرصه سیاست را فراهم می‌کند و امکان دخالت آن‌ها در تصمیمهای داخلی و خارجی هر روز بیشتر می‌شود که به تبع آن، میزان و گستردگی رشد دخالت نهادها و حتی افراد از سرتاسر جهان در موضوعات بین‌المللی افزایش می‌یابد؛ چراکه سرعت و همه‌گیری فناوری اطلاعات و ارتباطات بسیاری از مزها و محدودیت‌ها را به رغم مقاومتها و مخالفتها در هم ریخته و مهمتر از آن روابط جاری در دنیا حاضر را در معرض تحولات نهضتنان روشنی قرار داده است (بجولا و کورنبروبست^۵، ۲۰۱۳). اتصال دورترین کشورها و ملت‌ها به یکدیگر بدون داشتن مرز مشترک، مداخله جمعیت‌ها و سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی و غیردولتی در مسائل داخلی کشورها و همچنین انجام تجارت الکترونیک و معامله‌های چند میلیاردی در کمتر از چند ثانیه بدون اطلاع دولت‌ها و سازمان‌های مربوط، حاکی از روند حذف نظارت وزارت خارجه بر مناسبات خارجی در ابعاد مختلف

مقدمه

اگر دیپلماسی را فن مدیریت تعامل با جهان خارج توسط دولت‌ها بدانیم، ابزارها و سازوکارهای متعددی برای اعمال این مدیریت می‌توان به کار گرفت. یکی از این ابزارها دیپلماسی ورزشی است. با کمک این ابزار سیاست‌مداران و دولتمردان دنیا با استفاده از افراد ورزشی و رویدادهای ورزشی در بی ایجاد تصویر مطلوبی از کشور خود در بین سازمان‌ها و دولت‌های کشورهای دیگر هستند (پیمان فرد و همکاران، ۲۰۱۹). نقش و کارکردهای فرهنگی و بین‌المللی ورزش روزبهروز در حال توسعه است. دیپلماسی ورزش از مهم‌ترین این موضوعات است که دولت‌ها و ملت‌ها برای تعامل با سایر کشورها از طریق ورزش ظرفیت‌های فرهنگی خود را می‌شناسند و تلاش می‌کنند هویت فرهنگی خود را در فعالیت‌های ورزش نشان دهند که اثرش به مراتب بیشتر است (جوادی‌پور و راسخ، ۲۰۱۹).

عصر اطلاعات با مؤلفه‌هایی چون رشد معجزه‌آسای فناوری اطلاعات و ارتباطات، زمینه‌ساز تحول در همه جنبه‌های حیات بشری شده است. در این میان، مقوله دیپلماسی که با قدمتی به بلندی تاریخ همواره بر دو عنصر اطلاعات و ارتباطات استوار بوده است، بیش از سایر حوزه‌های اجتماعی در معرض تأثیرپذیری از مشخصه‌های عصر ارتباطات است (بومادان^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). اتصال دورترین دولت‌ها به یکدیگر از طریق شبکه‌های الکترونیکی، سهولت ورود بازیگران جدید به عرصه روابط بین‌الملل، چرخش آزاد اطلاعات، حاکمیت بر فضای اینترنت و... حاکی از روندی است که محتوا و شکل دیپلماسی را متحول و نیازمند بازنمودن و تغییرات ساختاری کرده و اشکال نوینی چون دیپلماسی دیجیتال را با توجه به نقش آن در مناسبات میان دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی به موضوعی پراهمیت تبدیل کرده است (بجولا و هولمس، ۲۰۱۵). در تعریف کلی، دیپلماسی دیجیتال به معنی حل مشکلات سیاست خارجی از طریق استفاده از فضای مجازی است و ضمن توجه ویژه به بعد فنی، پیشرفت‌های ارتباطی و نقش رسانه را در خدمت دیپلماسی می‌بیند (تونو، ۲۰۱۳). ارتقای وجهه یک کشور نیز با توجه به توانمندی‌های داخلی و در قالب قدرت نرم شکل می‌گیرد؛ به عبارت دیگر در دیپلماسی عمومی دولت‌ها و ملت‌ها با معطوف کردن سایر مردم و کشورها به جاذبه‌های عمومی خود در تقویت روابط و تأمین حداکثری منافع و مصالح ملی و دفع هرگونه ضرر و زیان در قالب روش‌های قدرت نرم سعی دارند. یکی از جاذبه‌ها و تأمین‌کننده بیشترین منافع و مصالح ملی، ورزش است (دوینسکی^۲، ۲۰۱۹). دیپلماسی عمومی نوعی از دیپلماسی فرهنگی است که هدف آن ایجاد درک متقابل،

4. Diplomacy Zipper
5. Bjola & Kornprobst

1. Boumadan
2. Bjola & Holmes
3. Dubinsky

اقدامات انجام‌شده برای تقویت این دیپلماسی طبقه‌بندی شدند. جوادی بور و راسخ (۲۰۱۹) در تحقیق خود چالش‌ها و ضعف‌های مختلف شامل نبود خطمشی‌های روشن و شفاف، نداشتن آگاهی و دانش لازم در این زمینه، نشناختن ظرفیت‌های بالقوه دیپلماسی فرهنگی ورزشی را مشخص کردند و پیشنهادها و اقداماتی را در زمینه تحقق اهداف دیپلماسی ورزشی از طریق میزانی رویدادهای بین‌المللی، حضور در رویدادهای بین‌المللی، اعزام مریبان و ورزشکاران، بستر رسانه‌ملی، استفاده از ستارگان و نخبگان ورزشی و عضویت هدفمند در مجتمع بین‌المللی ارائه دادند. نوری و همکاران (۲۰۱۸) تحقیقی با عنوان «طراحی الگوی دیپلماسی فوتبال ایران براساس نظریه زمینه‌ای» انجام دادند و مقوله‌های اصلی و فرعی دیپلماسی فوتبال شناسایی و به یکدیگر مرتبط شدند که عبارت‌اند از: شرایط علی (ماهیت فوتبال، عوامل ساختاری، سیاست‌های فرهنگی، سیاست‌های بین‌المللی، سیاست‌های مدیریتی، سیاست‌های رسانه‌ای، سیاست‌های ورزش حرفة‌ای؛ شرایط زمینه‌ای (عوامل اقتصادی، عوامل مرتبط با دولت و سیاست، عوامل فرهنگی و اجتماعی، معیارهای سنجش و سیاست‌های مرتبط با فیفا)؛ راهبردها (اقدامات بین‌المللی، اقدامات ساختاری، اقدامات فرهنگی و اجتماعی، اقدامات مرتبط با تیم‌های اعزامی، اقدامات تجاری و اقتصادی) و پیامدها (منزلت و پرستیز بین‌المللی، توسعه صلح و دوستی، انزواگریزی، هویت ملی و همگرایی، توسعه گردشگری ورزشی، توان‌افزایی و ارتقای مهارت). ورکیا^۳ (۲۰۱۷) تحقیقی با عنوان «دیپلماسی دیجیتال و تأثیراتش بر روابط بین‌المللی» انجام داد و نشان داد که دیپلماسی دیجیتالی ابزاری مثبت است که می‌تواند توسط دولتها در حکومت درن استفاده شود. نادینه^۴ و همکاران (۲۰۱۵) تحقیقی با عنوان «دیپلماسی دیجیتال در کشورهای شورای همکاری خلیج فارس: ارتباط استراتژیک سفارتخانه‌های غربی در توییتر» انجام دادند و مشخص شد که سفارتخانه‌ها از رسانه‌های اجتماعی در حد بالقوه خود استفاده نمی‌کنند.

با توجه به مطالب گفته شده می‌توان این نتیجه را گرفت که ورزش به مثابه یکی از ابعاد دیپلماسی عمومی در ارتباط بین کشورها و حل مشکلات بسیار می‌تواند راه‌گشا باشد. همچنین طبق مطالب گفته شده، سرعت فناوری اطلاعات و ارتباطات بسیار زیاد است. با کنار هم قراردادن موضوع‌هایی که بیان شده، مشکل اصلی را می‌توان استفاده نکردن از دیپلماسی در فضای مجازی دانست؛ به عبارت دیگر دیپلماسی دیجیتال و ورزش با توجه به قدرت نفوذ بسیاری که دارند، می‌توانند بسیار بالهمیت باشند، اما تاکنون الگویی یا برنامه مدونی برای استفاده از این دو مقوله تهیه نشده است. این پژوهش در نظر

است (خان و همکاران، ۲۰۲۱). گذشته از این اثر غیرمستقیم فناوری اطلاعات و ارتباطات، دستگاه سیاست خارجی، نظام دیپلماسی جهان به رغم طبیعت احتیاط آمیزشان، ناگزیر به استفاده غیرمستقیم از فناوری اطلاعات و ارتباطات شده است که در اثر آن ساختار، کارکرد و رویه‌های آن‌ها نیز دچار تحولات در خورمالحظه‌ای شده است. این تغییرات آنقدر اساسی است که گفته می‌شود مهم‌ترین انقلابی است که از قرن پانزدهم که نخستین سفرای ثابت بین دربارهای سلطنتی اروپا مبادله شدند، تاکنون در عرصه فعالیت‌های دیپلماتیک به وقوع پیوسته است (مزومدار^۱، ۲۰۲۱). از طرفی ورزش نقش مهمی در زندگی اجتماعی، سیاسی و اقتصادی مردم کشورهای مختلف دارد. ورزش علاقه‌مشترک فرهنگی است که مردم را در سراسر جهان از هر نژاد و مذهب در رقابت‌های ورزشی شرکت می‌دهد و منبعی قوی از غرور ملی و همبستگی را به وجود می‌آورد. ورزش در عصر جدید به منزله طرفی است که محتوای آن را ابعاد فرهنگی تشکیل می‌دهد. ورزش در دنیای جدید در کنار تأثیرات جسمی، صنعتی است که در عرصه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی تأثیرات کم‌نظیری دارد (چا، ۲۰۱۳). در عرصه جنگ نرم، ورزش یکی از مهم‌ترین کارکردها را ایفا می‌کند؛ به طوری که کشورها سعی دارند از طریق ورزش به اهداف گسترشده خود در کسب قدرت دست یابند. توجه به ورزش در نخستین نگاه در میان عموم طبقات جامعه و در دیگر سو در حوزه سیاست و توجه سیاستمداران به مقوله ورزش، از جمله مباحثی است که در بسیاری از کشورها، دیرزمانی است که از جمله ابزارهای ارتباطی، جاذب و فراگیر برای ارتباط با بدنۀ اجتماع و دیگر کشورها به کار رفته است و به کار می‌رود.

تحقیقات مختلفی در زمینه دیپلماسی ورزشی در داخل و خارج از کشور انجام شده‌اند؛ سبزی و همکاران (۲۰۲۱) تحقیقی با عنوان «طراحی مدل مفاهیم اثرگذار دیپلماسی ورزش بر توسعۀ روابط ایران و ایالات متحده» انجام دادند. ان‌ها نشان دادند که هفت عامل توسعۀ تجاری، امور دینی، تعاملات، امور فرهنگی، انسجام ملی، امور دیپلماتیک و دوستی در چهار سطح متأثر از فضای ورزشی کشور ایران در عرصه بین‌الملل است. عاشقی و همکاران (۲۰۲۱) در تحلیل محتوای مقالات علمی-پژوهشی مرتبط با سیاست و ورزش، آن‌ها را به ترتیب اولویت در چهار موضوع ورود سیاسیون در ورزش، سیاست‌گذاری، دیپلماسی ورزشی و سیاست و اقتصاد در ورزش دسته‌بندی کردند. بخشی‌چناری و همکاران (۲۰۲۰) نشان دادند که در کشورهای پیشرو در حوزه دیپلماسی ورزشی، در سطح کلان فعالیت‌های بسیاری انجام گرفته است که این فعالیت‌ها در سه دسته نهادهای فعل دیپلماسی ورزشی، اولویت‌های دیپلماسی ورزشی و

مصاحبه‌ها ضبط و بالا فاصله ثبت و کدگذاری شدند و برای تعیین اعتبار کدگذاری از شخص دومی برای کدگذاری استفاده شد و میزان مطابقت دو کدگذار به عنوان کدهای نهایی تأیید شده وارد تحقیق شدند. هشت نفر از مصاحبه‌شوندگان اعضای گروه دلفی را تشکیل دادند. در قسمت دیمیتل فازی، برای اولویت‌بندی عوامل به منظور کنترل کیفیت پژوهش و اطمینان از روایی پژوهش از شاخص روایی محتوا استفاده شد. می‌توان گفت با توجه به اینکه این روش از روش‌های خبره‌محور است، نمونه‌گیری در روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره از نوع غیرتصادفی هدفمند است؛ یعنی باید افرادی باشند که خبره موضوع در نظر گرفته شده باشند؛ در صورتی که در روش‌های آماری با استفاده از فرمول حجم نمونه، ابتدا تعداد نمونه محاسبه می‌شود. طبق نظر بسیاری از خبرگان، تعداد نمونه در روش‌های چندمعیاره بین ۱۰ تا ۲۰ نفر متغیر است. در این راستا ضرورت وجود گویه‌ها با شاخص روایی محتوا و براساس نظر ۱۳ نفر از خبرگان تعیین شد. در مرحله اول و با توجه به هدف پژوهش، به منظور تفحص در عوامل مؤثر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی و اطلاعات موردنیاز، روش میدانی با استفاده از بررسی مبانی نظری و مصاحبه به کار رفت. پس از استخراج عوامل مؤثر، توسط گروه دلفی این عوامل دسته‌بندی شدند و مشخص شد که هر مؤلفه متأثر از کدام گویه است. در بخش آخر و دیمیتل فازی به منظور کنترل کیفیت پژوهش و اطمینان از روایی پژوهش از شاخص روایی محتوا استفاده شد. روش دیمیتل فازی برای تعیین میزان اثرگذاری و تأثیرپذیری مفهوم‌های اصلی به کار گرفته شد. که تحلیل‌ها در محیط نرم افزار اکسل انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش

ابتدا در جدول ۱ اطلاعات جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان ذکر شده است.

دارد تا عوامل مؤثر بر دیپلماسی دیجیتال ورزش را بررسی کند و در نهایت الگویی برای استفاده از این مبحث ارائه کند.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف تحقیق جزء تحقیقات بنیادی بود، و از نظر ماهیت توصیفی و از منظر متغیرها یک پژوهش آمیخته است که در سه مرحله انجام شد. ابتدا عوامل اثرگذار بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی توسط مصاحبه و روش‌های کیفی شناسایی شد، در مرحله دوم عوامل شناسایی شده توسط گروه دلفی دسته‌بندی شدند و در مرحله سوم عوامل اثرگذار و اثرپذیر شناسایی شدند و این عوامل اولویت‌بندی شدند. جامعه آماری این پژوهش با توجه به نوع تحقیق در که در مورد دیپلماسی در ورزش است، شامل کلیه صاحب‌نظران و کارشناسان در حوزه دیپلماسی ورزشی و روابط بین‌الملل؛ اعضای هیئت‌علمی مدیریت ورزشی در کشور و مسئولان روابط بین‌الملل فدراسیون‌ها بود؛ روش نمونه‌گیری در قسمت کیفی به صورت هدفمند و گلوله‌برفی بود که در مجموع ۱۶ مصاحبه انجام شد تا داده‌ها به اشباع نظری رسید. تمامی مصاحبه‌ها از طریق فضای مجازی برگزار شد و میانگین زمان انجام هر مصاحبه ۴۵ دقیقه بود. سؤالات مصاحبه به صورت نیمه‌ساختاریافته بود و هفت سؤال کلی پرسیده شد: آیا صنعت ورزش ایران به عنوان یک ابزار دیپلماسی می‌تواند محسوب شود؟ دیپلماسی ورزشی کشور را با توجه به وضع موجود چگونه تصور می‌کنید؟ آیا ابزار دیجیتال و شبکه‌های مجازی در دیپلماسی عمومی یک کشور نقش دارند؟ اگر نقش دارند این نقش را چگونه توصیف می‌کنید؟ آیا با این تفاسیر می‌توان برای دیپلماسی ورزشی یک کشور از فضای مجازی استفاده کرد؟

به نظر شما چه عواملی بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی ایران مؤثر هستند؟ اگر به طور تجربی بخواهید این عوامل را که بیان کردید اولویت‌بندی کنید، چه ترتیبی برای آن قائل می‌شوید؟ تمامی

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان

Table 1. Demographic Information of the Interviewees

کد	سمت و تخصص	سابقه	رشته تحصیلی	تحصیلات و مرتبه علمی
I1	عضو هیئت‌علمی	۱۲ سال	مدیریت ورزشی	دکتری تخصصی، دانشیار
I2	عضو هیئت‌علمی	۱۶ سال	مدیریت	دکتری تخصصی، دانشیار
I3	عضو هیئت‌علمی	۷ سال	مدیریت روابط بین‌الملل	دکتری تخصصی، استادیار
I4	محقق در زمینه دیپلماسی ورزشی	۵ سال	مدیریت ورزشی	دکتری تخصصی
I5	محقق در زمینه دیپلماسی عمومی	۶ سال	مدیریت روابط بین‌الملل	دکتری تخصصی
I6	عضو هیئت‌علمی و متخصص برنده‌سازی ورزشی	۱۲ سال	مدیریت ورزشی	دکتری تخصصی، استادیار
I7	محقق و کارشناس ارتباطات مجازی در امور بین‌الملل	۵ سال	علوم سیاسی	دانشجوی دکتری

دانشجوی دکتری	مدیریت ورزشی	۳ سال	محقق دارای مقالات مرتبط با دیپلماسی ورزشی	I8
دکتری تخصصی، دانشیار	مدیریت بازاریابی	۱۲ سال	عضو هیئت‌علمی	I9
—	—	—	مسئول روابط بین‌المللی فدراسیون‌های ورزشی کشور	I10
—	—	—	مسئول روابط بین‌المللی فدراسیون‌های ورزشی کشور	I11
دکتری تخصصی، استاد تمام	علوم سیاسی	۲۶ سال	عضو هیئت‌علمی	I12
دانشجوی دکتری	علوم سیاسی	۴ سال	محقق حوزه دیپلماسی ورزشی	I13
—	—	—	مسئول روابط بین‌المللی فدراسیون‌های ورزشی کشور	I14
—	—	—	محقق در زمینه تجارت الکترونیک	I15
دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	۱۰ سال	محقق و کارشناس حقوق ورزشی	I16

برای پاسخ به این سؤال و اینکه هر مؤلفه متأثر از کدام گویه است، از روش دلفی استفاده شد. جداول ۲ و ۳ یافته‌های مرتبط را با استفاده از روش دلفی نشان می‌دهند.

جدول ۲. اجماع راند اول دلفی
Table 2. Delphi First Round Consensus

دورصد تقریبی توافق در مؤلفه‌ها										گویه‌ها
سیاست ارتیاطی	عوامل اقتصادی	سیاست بین‌المللی	سیاست فرهنگی	سیاست ورزش حرفة ای	سیاست رسانه‌ای	سیاست مدیریتی	عوامل ساختاری	ماهیت و پتانسیل		
%۲۸	.	%۴	.	.	%۴	%۶۰	.	%۴	کاهش نقش انحصاری از طریق ارتباطات مجازی	
%۱۴	.	.	.	%۶	%۸۰	.	.	.	توسعه فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی در ورزش	
.	.	.	.	%۸	.	.	.	%۹۲	జذابیت روزافروز ورزش	
%۲۶	.	%۶۲	.	%۴	%۴	%۴	.	.	وجود شبکه‌های مجازی فعال در فدراسیون‌های بین‌المللی ورزشی	
.	%۲۲	.	.	.	.	.	%۶۶	%۱۲	تسهیل تردد و حمل و نقل	
.	.	%۸۸	.	.	%۱۲	.	.	.	شفاقیت بیشتر در مراودات بین‌المللی ورزش از طریق فضای مجازی	
.	.	%۴	.	%۸	.	.	.	%۸۸	جهانی شدن ورزش	
.	.	%۳۶	.	.	%۶۴	.	.	.	جانشینی سریع‌تر برای فعالیت‌های دیپلماتیک	
%۶	.	%۱۰	.	.	.	.	%۸۰	%۴	قائم به فرد بودن انجام مقوله دیپلماتی	
%۶	.	%۴	.	.	%۸۸	%۲	.	.	توسعه کارایی و اثربخشی در ارتباطات بین‌المللی	
%۸	.	%۶	.	.	%۸۶	.	.	.	افزایش دیپلمات‌های ورزشی	
.	.	%۸۲	.	%۴	%۴	%۴	%۱۰	.	استفاده از شبکه‌های مجازی به عنوان قدرت نرم	
.	.	%۸۸	%۴	%۴	%۴	%۴	.	.	هویت‌سازی مشترک جوامع با ارتباطات مجازی	
.	.	%۸۴	.	.	%۲	%۸	%۶	.	افزایش افراد فعال حوزه روابط بین‌الملل و دیپلماتی ورزشی از طریق شبکه‌های	

											مجازی
%۲	.	%۸۰	.	.	%۴	%۶	%۶	.	.	قراردادن دیپلماسی مجازی در اولویت سیاست خارجی	
%۸۸	.	.	.	.	.	.	%۸	%۴	فضای مجازی به عنوان فرصت و کانال ایجاد ارتباط		
%۱۴	.	.	.	.	.	.	%۱۰	%۷۶	افزاش روزافزون قدرت شبکه‌های مجازی در صنعت ورزش		
.	%۹۲	.	.	%۴	%۴	.	.	.	داشتن قدرت چانهزنی بیشتر		
.	%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	درآمدزایی بیشتر فدراسیون‌ها و باشگاه‌های ورزشی از طریق شبکه‌های مجازی		
.	.	.	.	.	%۴	.	%۶	%۹۰	جدلیت روزافزون ارتباطات از طریق فضای مجازی		
%۲۲	.	%۷۰	.	.	.	.	%۴	%۴	توانایی بیشتر در ارتباطات بین‌المللی از این طریق		
.	.	.	.	%۴	%۹۶	.	.	.	ارائه تصویر مناسب‌تر در حوزه‌های مختلف ورزش از طریق شبکه‌های مجازی		
.	%۸	.	.	.	.	.	%۸۰	%۱۲	ریسک‌پذیری کمتر		
.	%۴	.	.	.	.	.	%۹۰	%۶	متقادعه کردن راحت تر سازمان‌های حکومتی		
.	%۲	%۹۰	.	.	%۴	%۴	.	.	تقویت پورتال دستگاه دیپلماسی		
%۸۸	.	.	.	.	.	%۲	%۴	%۶	ارتباط منسجم‌تر با دیگر نهادهای ورزشی از طریق شبکه‌های مجازی		
%۱۰۰	.	.	.	.	.	%۱۰	%۱۰	.	جذب بیشتر نخبگان ورزشی		
.	.	.	.	%۸۰	%۱۰	%۱۰	.	.	ضرورت بهروز شدن اطلاعات و ارتباطات در دیپلماسی ورزشی		
%۴	.	%۶	%۴	.	%۴	%۸	%۲۸	.	برخوداری از حمایت و پشتیبانی بیشتر از دستگاه دیپلماسی ورزشی		
%۶۶	.	%۲۰	.	.	.	%۱۴	.	.	زیمنه‌سازی ایجاد روابط بین‌الملل		
.	.	.	.	%۸۸	.	%۶	%۶	.	رویکرد علمی به عوامل مرتبط به دیپلماسی ورزشی		
.	.	.	%۲۶	.	.	.	%۶۸	%۶	پروردش بلندمدت ارتباطات بین‌الملل		
.	.	.	.	%۸۸	.	%۶	%۶	.	رقابتی شدن صنعت ورزش		
.	.	.	.	%۲۸	.	.	%۶۸	%۶	ایجاد وابستگی‌های فکری و سیاسی		
.	.	.	.	%۸۸	.	%۶	%۶	.	تقویت تفکر حرفه‌ای در دیپلماسی ورزشی کشور		
.	.	.	.	%۸۸	.	%۴	%۴	%۲	حضور اثربخش‌تر		
.	.	%۲	.	%۸۸	.	%۴	%۴	%۲	باشگاه‌های ورزشی در موضوع دیپلماسی ورزشی		
.	%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	توجه به شیوه‌های مختلف و جدید درآمدزایی از ورزش		
.	%۸۸	.	.	.	.	.	%۴	%۸	هزینه کمتر رفت و آمد دیپلمات‌های ورزشی		
.	.	.	.	%۲	%۴	%۴	%۹۰	.	مشکلات و بحران‌های بین‌المللی مانند هجمه‌گیری وپرسوس کرونا		

					%۶	%۶	%۸۶	%۲	ساختار سازی بهتر از طریق دیپلماسی مجازی
		%۴۶		%۵۴					اثر گذاری مشت در گرفتن
		%۴	%۸۸	%۸					میزبانی رویدادهای ورزشی
		%۵۰		%۲۶		%۲۴			شناخت بیشتر ادراکات افراد ذی نفع
		%۱۰۰							سیاست‌گذاری دقیق‌تر
									قرارگرفتن در میان
									کشورهای موقق در زمینه
									دیپلماسی ورزشی
									کاهش هزینه‌های اقامتی و
									میزبانی
									از بین رفتن آداب میهمانی و
									میزبانی
									دیده‌شدن بیشتر ورزش
									کشور و ارائه تصویر مثبت
									برنده‌گشتن در عرضه ملی
									و بین‌المللی از طریق فضای مجازی
									امکان کسب کرسی‌های
									بین‌المللی بیشتر از طریق فضای مجازی
									توسعه صلح و دوستی در
									روابط بین‌المللی ورزشی
%۸۸							%۱۰	%۲	تداول بیشتر مربی و ورزشکار
									کاهش تنش‌های سیاسی و
									ترویج فضای صلح و دوستی
									توسط دیپلماسی از طریق فضای مجازی
									کاهش تأثیرات تحریم‌های
		%۳۲				%۶۸			بین‌المللی تو سط دیپلما سی
									از طریق فضای مجازی
									افزایش رویدادهای دوچاره و چندجانبه
									کمک به برگزاری بازی‌های
									دوستانه ملی
%۱۰							%۹۰	%۲	ترویج و ایجاد فضای گفت‌وگو
									میزبانی رویدادهای
									بین‌المللی
									کاهش مزهای زبانی و
%۱۰							%۴	%۸۶	ارتباطی
									ایجاد محیط مناسب افکار
									عمومی
									کاهش هزینه‌های اقتصادی
									توسط دیپلماسی از طریق فضای مجازی
									افزایش شهرت فرهنگی و
									اجتماعی توسط دیپلماسی از
									طریق فضای مجازی
									افزایش کاربران فضای
%۴									مجازی در فعالیت‌های
									ورزشی
%۲۰									صرف‌جویی در زمان
%۱۸									ایجاد جماعت مجازی با
									ارزش‌های مشترک مخاطبان

%۱۶	.	.	.	%۱۲	.	.	.	.	%۵۲	%۱۰	.	.	.	کاهش تضاد اجتماعی از طریق دیپلماسی مجازی در ورزش
%۲۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	%۸۰	.	.	.	کاهش محدودیت‌های واقعی به دلیل انتخابی بودن جماعت مجازی در ورزش
.	.	.	.	%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	نمایان و عرضه کردن فرهنگ بدون محدودیت از طریق فضای مجازی
.	.	.	.	.	%۱۰	%۹۰	.	.	.	.	.	.	.	استفاده از فضای مجازی برای معرفی ورزش کشور به دنیا
.	%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	فروش و عرضه راحت‌تر خدمات و محصولات ورزشی از طریق دیپلماسی فضای مجازی
%۲۰	.	.	.	%۸۲	%۴	%۴	%۱۰	.	.	%۱۰	.	.	.	اعتماد‌سازی و تسهیل روند کسب کرسی‌های بین‌المللی در ورزش
%۱۰۰	.	.	.	%۸۲	%۴	%۴	%۱۰	.	%۵۲	%۱۰	.	.	.	امنیت اطلاعاتی بیشتر از طریق دیپلماسی فضای مجازی
.	.	.	.	.	%۸۲	%۴	%۴	%۱۰	.	.	.	.	.	افزایش سه‌هم تجارت الکترونیک در ورزش حرفه‌ای
%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	افزایش گفت‌وگوی دیجیتال در عرصه ورزش حرفه‌ای و بین‌المللی
.	.	.	.	.	.	%۸۸	%۴	%۸	.	.	.	.	.	تصرف سرخط خبرهای ورزشی از طریق شبکه‌های مجازی
%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	دسترسی راحت به اطلاعات ورزشی بین‌المللی از طریق فضای مجازی
%۴۲	.	.	.	.	.	.	.	.	.	%۵۸	.	.	.	فایده‌مندی، فوریت و دوام ارتباطات و اطلاعات ورزشی از طریق فضای مجازی
%۲۶	.	.	.	.	.	.	.	.	.	%۷۶	.	.	.	گسترش مخاطبان ورزشی از سراسر دنیا به وسیله فضای مجازی
%۱۰۰	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	ایجاد گفت‌وگو و تعامل با مخاطبان ورزشی سراسر دنیا
%۶۰	.	.	.	.	.	.	.	.	%۳۲	%۸	.	.	.	کاهش اطلاعات غلط و افزايش فهم مشترك دیپلمات‌ها از طریق فضای مجازی

با توجه به حدول، ۲، مؤلفه‌های با اجماع بیشتر از ۷۵ درصد پذیرفته شدند و دیگر مؤلفه‌ها به راند دوم دلخواه انتقال یافته.

جدول ۳. نتایج راند دوم دلفی

Table 3. Delphi Second Round Results

مؤلفه‌ها	گویه‌ها	ضریب کندال	شاخص اجماع	تفسیر
سیاست مدیریتی	کاهش نقش انحصاری از طریق ارتباطات مجازی کاهش تأثیرات تحریم‌های بین‌المللی توسط دیپلماسی از طریق فضای مجازی	۰/۸۳	۰/۸۵	پذیرش
سیاست مدیریتی	کاهش تأثیرات تحریم‌های بین‌المللی توسط دیپلماسی از طریق فضای مجازی	۰/۸۲	۰/۸۷	پذیرش

پذیرش	۰/۸۰	۰/۷۷	فایده‌مندی، فوریت و دوام ارتباطات و اطلاعات ورزشی از طریق فضای مجازی	ماهیت و پتانسیل
پذیرش	۰/۸۱	۰/۷۶	برخورداری از حمایت و پشتیبانی بیشتر از دستگاه دیپلماسی ورزشی	سیاست ورزش
پذیرش	۰/۹۰	۰/۸۷	اثرگذاری مثبت در گرفتن میزانی رویدادهای ورزشی	حرفه‌ای
پذیرش	۰/۷۸	۰/۷۵	تسهیل تردد و حمل و نقل	
پذیرش	۰/۷۹	۰/۷۵	ایجاد وابستگی‌های فکری و سیاسی	
پذیرش	۰/۸۰	۰/۷۶	ایجاد جماعت مجازی با ارزش‌های مشترک مخاطبان ورزشی	
پذیرش	۰/۸۸	۰/۸۲	کاهش تضاد اجتماعی از طریق دیپلماسی مجازی در ورزش	عوامل ساختاری
پذیرش	۰/۸۵	۰/۸۲	امنیت اطلاعاتی بیشتر از طریق دیپلماسی فضای مجازی	
پذیرش	۰/۸۸	۰/۸۳	جانشینی سریع‌تر برای فعالیتهای دیپلماتیک وجود شبکه‌های مجازی فعال در فدراسیون‌های بین‌المللی	سیاست رسانه‌ای
پذیرش	۰/۸۶	۰/۸۵	توانایی بیشتر در ارتباطات بین‌المللی از این طریق قرار گرفتن در میان کشورهای موفق در زمینه دیپلماسی ورزشی	
پذیرش	۰/۹۱	۰/۸۹	پرورش بلندمدت ارتباطات بین‌المللی	سیاست بین‌المللی
پذیرش	۰/۸۸	۰/۸۵	کاهش اطلاعات غلط و افزایش فهم مشترک دیپلمات‌ها از طریق فضای مجازی	سیاست ارتباطی

(۱۹۹۹) استفاده می‌شود.

براساس تکنیک دیمتیل در مرحله اول متغیرهای زبانی به دست آمده از پرسشنامه به اعداد فازی تبدیل شد. در مرحله بعد اعداد فازی دیفایزی شد و سپس با استفاده از دیمتیل با توجه به اطلاعات جمع‌آوری شده، میزان اثر هر کدام از آسیب‌ها تعیین شد و همچنین اثرپذیری یا اثرگذاری آن‌ها محاسبه شد. در جدول ۴ عوامل مؤثر بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی به همراه کد تحلیل آن‌ها گزارش شده است.

پس از استخراج الگوی مفهومی، میزان اولویت عوامل براساس میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری مستقیم و غیرمستقیم آن‌ها با استفاده از تکنیک دیمتیل فازی مشخص شد که در ادامه گام‌های آن آورده شده است.

برای استفاده از روش دیمتیل، به نظر کارشناسان نیاز است و این نظرها در بردارنده عبارات کلامی مبهم و دوپهلو است. به منظور یکپارچه‌سازی و رفع ابهام آن‌ها بهتر است که این عبارات به اعداد فازی تبدیل شوند. برای حل این مشکل، لین و وو (۲۰۰۸) مدلی ارائه کردند که از روش دیمتیل در محیط فازی بهره می‌گیرد. مراحل دیمتیل فازی عیناً به دیمتیل معمولی شبیه است؛ با این تفاوت که در دیمتیل فازی از مقیاس کلامی فازی پیشنهادی لی

جدول ۴. عوامل مؤثر بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی به همراه کد آن‌ها

Table 4. Factors Affecting Sports Diplomacy in Cyberspace with Their Code

کد تحلیل	عوامل مؤثر	کد تحلیل	عوامل مؤثر
E6	سیاست فرهنگی	E1	ماهیت و پتانسیل
E7	سیاست بین‌المللی	E2	عوامل ساختاری
E8	عوامل اقتصادی	E3	سیاست مدیریتی
E9	سیاست ارتباطی	E4	سیاست رسانه‌ای
		E5	سیاست ورزش حرفه‌ای

سطر محاسبه شده و سپس تمام اعداد بر این مقدار تقسیم می‌شود. برای اختصار در گزارش یافته‌ها، این دو جدول (عوامل دی‌فارزی شده و ماتریس بهنچارشده) گزارش نشده است.

$$xr_{ij}^n = (r_{ij}^n - \min l_{ij}^n) / \Delta_{\min}^{\max}$$

$$xm_{ij}^n = (m_{ij}^n - \min l_{ij}^n) / \Delta_{\min}^{\max}$$

$$xl_{ij}^n = (l_{ij}^n - \min l_{ij}^n) / \Delta_{\min}^{\max}$$

where $\Delta_{\min}^{\max} = \max r_{ij}^n - \min l_{ij}^n$.

پس از این مرحله، اعداد فازی معادل با متغیرهای زبانی در جدول قرار می‌گیرند و دیفارزی می‌شوند و در ادامه آن با استفاده از رابطه دوم بهنچارسازی می‌شوند (مرحله دوم دیمیتل).

براساس این رابطه، ابتدا بیشترین مقدار حاصل جمع هر

جدول ۵. ماتریس بهنچارشده

Table 5. Normalized Matrix

E9	E8	E7	E6	E5	E4	E3	E2	E1	
./.0.5	./.0.33	./.0.21	./.0.33	./.0.33	./.0.05	./.0.05	./.0.72	./.1.02	E1
./.0.72	./.0.05	./.0.33	./.0.05	./.1.02	./.0.05	./.0.21	./.0.05	./.0.05	E2
./.1.02	./.0.05	./.0.21	./.1.02	./.0.33	./.0.05	./.0.21	./.0.72	./.0.05	E3
./.0.21	./.0.33	./.0.72	./.0.33	./.0.05	./.0.33	./.0.33	./.0.05	./.0.05	E4
./.0.05	./.1.02	./.0.05	./.0.33	./.0.72	./.0.05	./.0.72	./.0.33	./.0.33	E5
./.0.33	./.21	./.0.72	./.0.05	./.0.72	./.33	./.0.05	./.0.05	./.21	E6
./.0.21	./.0.05	./.0.05	./.0.05	./.0.21	./.0.21	./.0.33	./.0.72	./.0.72	E7
./.1.02	./.0.05	./.0.33	./.0.72	./.1.02	./.0.33	./.0.21	./.0.33	./.0.33	E8
./.0.21	./.0.33	./.0.33	./.0.05	./.0.05	./.0.21	./.0.05	./.0.72	./.1.02	E9

ماتریس روابط نهایی را نشان می‌دهد.

$$xrs_{ij}^n = xr_{ij}^n / (1 + xr_{ij}^n - xm_{ij}^n)$$

$$xls_{ij}^n = xm_{ij}^n / (1 + xm_{ij}^n - xl_{ij}^n)$$

$$x_{ij}^n = [xls_{ij}^n(1 - xls_{ij}^n) + xrs_{ij}^n \times xrs_{ij}^n] / [1 - xls_{ij}^n + xrs_{ij}^n]$$

پس از بهنچارکردن ماتریس روابط مستقیم، با استفاده از رابطه سوم، به محاسبه ماتریس روابط نهایی (T) پرداخته می‌شود. جدول ۶

جدول ۶. ماتریس روابط نهایی

Table 6. Final Relationship Matrix

E9	E8	E7	E6	E5	E4	E3	E2	E1	
./.1.5	./.0.6	./.1.5	./.0.5	./.0.8	./.0.1	./.1.7	./.49	./.1.2	E1
./.0.5	./.0.3	./.20	./.1.6	./.1.5	./.1.8	./.1.5	./.1.5	./.29	E2
./.1.5	./.20	./.1.7	./.2.5	./.0.3	./.1.2	./.1.1	./.2.2	./.0.1	E3
./.2.2	./.1.7	./.0.4	./.1.7	./.0.4	./.0.3	./.1.2	./.0.7	./.32	E4
./.1.7	./.0.2	./.0.6	./.0.2	./.0.6	./.0.4	./.0.9	./.0.36	./.1.4	E5
./.1.1	./.1.4	./.0.7	./.1.5	./.0.5	./.2.0	./.0.3	./.1.1	./.0.1	E6
./.1.4	./.0.8	./.0.4	./.1.6	./.0.2	./.0.5	./.1.4	./.1.5	./.0.2	E7
./.1.6	./.0.4	./.0.8	./.0.2	./.1.8	./.0.4	./.0.9	./.1.7	./.0.1	E8
./.1.3	./.1.2	./.0.5	./.1.5	./.1.6	./.1.8	./.0.6	./.1.8	./.0.9	E9

اکنون مرحله چهارم دیمیتل اجرا شد و حاصل جمع $D+R$ و $D-R$ محاسبه شد که برآیند آن در جدول ۷ مشاهده می‌شود.

$$Z_{ij}^n = \min l_{ij}^n + x_{ij}^n \times \Delta_{\min}^{\max}$$

$$Z_{ij} = 1/h(Z_{ij}^1 + Z_{ij}^2 + \dots + Z_{ij}^h)$$

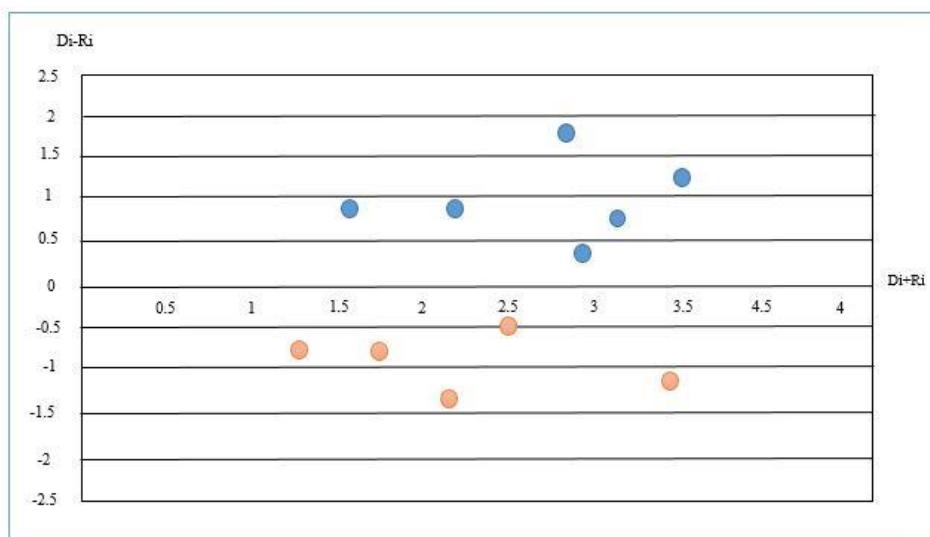
جدول ۷. محاسبه فاصله D و R

Table 7. Calculate the Distance D and R

E9	E8	E7	E6	E5	E4	E3	E2	E1	Di+Ri
۱/۳۶	-۲/۲۲	۲/۸۸	۱/۸۸	۲/۹۱	۱/۸۵	۳/۵	۳/۲۱	۲/۱۲	
۰/۷۲	-۰/۸۹	۰/۹۱	-۰/۸۵	-۰/۴۰	-۰/۳۳	۰/۹۳	-۰/۴۵	۰/۷۹	Di-Ri

نقاطی که بالای محور افقی قرار گرفته‌اند، نشانگر شاخص‌های اثرگذار و نقاطی که زیر محور افقی قرار دارند، نشانگر شاخص‌های اثربزی‌دار هستند. در جدول ۸ دو گروه شاخص‌های تأثیرگذار و تأثیرپذیر به تفکیک تأثیرگذاری و تأثیرپذیری ذکر شده است.

با توجه به زوج مرتب‌های (Di+Ri) و Di-Ri نمودار علیّی به شرح شکل زیر ترسیم شد. با توجه به مرحله چهارم تکنیک دیمتیل، اگر برای یک شاخص مقدار D مثبت شود، آن شاخص، اثرگذار و اگر مقدار D-R منفی شود، آن شاخص، اثربزی‌دار است؛ پس در شکل زیر،

شکل ۱. نمودار علیّی زوج مرتب‌ها

Figure 1. Chart of Causal Pairs

جدول ۸. شاخص‌های به تفکیک اثرگذاری و اثربزی‌داری

Table 8. Indicators by Effect and Effectiveness

کد تحلیل	شاخص	شاخص‌های تأثیرگذاری	کد تحلیل	شاخص	شاخص‌های تأثیرگذار	Di-Ri
E2	عوامل ساختاری	-۰/۴۵	E1	ماهیت و پتانسیل		۰/۷۹
E4	سیاست رسانه‌ای	-۰/۳۳	E3	سیاست مدیریتی		۰/۹۳
E4	سیاست ورزش حرفه‌ای	-۰/۴۰	E7	سیاست بین‌المللی		۰/۹۱
E6	سیاست فرهنگی	-۰/۸۵	E9	سیاست ارتباطی		۰/۷۲
E8	عوامل اقتصادی	-۰/۸۹				

اهمیت آن عامل بیشتر است و در اولویت بالاتری قرار می‌گیرد. عوامل تأثیرگذار به ترتیب شدت تأثیرگذاری بر سایر عوامل در جدول ۹ و ۱۰ بیان شده‌اند.

از سوی دیگر در بین عوامل تأثیرگذار، مقدار (Di+Ri) شدت تعامل هر عامل را با سایر عوامل نشان می‌دهد؛ به این ترتیب در گروه عوامل تأثیرگذار، هر قدر میزان مقدار (Di+Ri) بیشتر باشد،

جدول ۹. عوامل تأثیرگذار به ترتیب شدت تأثیرگذاری

Table 9. Influencing Factors in Order of Intensity of Impact

کد تحلیل	شاخص	Di+Ri
E3	سیاست مدیریتی	۳/۵۰
E7	سیاست بین‌المللی	۲/۸۸
E1	ماهیت و پتانسیل	۲/۱۲
E9	سیاست ارتباطی	۱/۳۶

جدول ۱۰. عوامل تأثیرپذیر به ترتیب شدت تأثیرپذیری

Table 10. Impact Factors in Order of Intensity of Impact

کد تحلیل	شاخص	Di+Ri
E2	عوامل ساختاری	۳/۲۱
E5	سیاست ورزش حرفه‌ای	۲/۹۱
E6	سیاست فرهنگی	۱/۸۸
E4	سیاست رسانه‌ای	۱/۸۵
E8	عوامل اقتصادی	-۲/۲۲

نشان دادند که نقش تعیین‌کننده‌ای دارد؛ زیرا ورزش بازار مناسبي برای معرفی و تبلیغ فراورده‌های خود به دست آورد و ورزش نیز توانست با بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی با افزایش توانمندی در بخش زیرساختها و رشد و گسترش کمی و کیفی، وضعیت اقتصادی ورزشکاران را متتحول کند. سیاست‌های ساختاری می‌تواند بر دیپلماسی ورزشی از طریق فضای مجازی تأثیرگذار باشد؛ به عنوان مثال، دولتی‌بودن بیشتر سازمان‌ها و باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای ایران باعث شده است که تحولات زیادی در ارتباطات و دیپلماسی عمومی بین نمایندگان باشگاه‌ها و مسئولان سازمان‌های ورزشی به وجود آید. همچنین فضای مجازی به دلیل اینکه برخی محدودیت‌های جهان واقعی مانند حمل و نقل را از بین برده است و مشکلات گریبان‌گیر ورزش به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا، امنیت اطلاعاتی بیشتر و ...، باعث شد تا دیپلماسی ورزشی از این ساختار به وجود آمده بیشترین نفع را ببرد.

سومین مؤلفه شناسایی شده، سیاست مدیریتی است. این مفهوم به طور خاص اشاره می‌کند که از طریق ارتباطات مجازی می‌توان انحصارات ورزشی را کاهش داد که سیاستی مدیریتی است؛ می‌توان کارایی و اثربخشی را در ارتباطات بین‌المللی افزایش داد، می‌توان دیپلمات‌های ورزشی از طریق فضای مجازی را افزایش داد، می‌توان خطر موفق‌نشدن یا هزینه‌های دیپلمات‌ها را کاهش داد، می‌توان سازمان‌های حکومتی را راحت‌تر متقاعد کرد، می‌توان سیاست‌گذاری دقیق‌تری انجام داد و درنهایت می‌توان تأثیرات تحریم‌های بین‌المللی را از طریق دیپلماسی مجازی کاهش داد. همه این موارد سیاست‌های مدیریتی است که سبب می‌شود دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی تقویت شود. نوری و همکاران (۲۰۱۸) نیز سیاست مدیریتی را یکی از عوامل علیٰ در دیپلماسی فوتبال نشان دادند که با این نتیجه همسوست. زرگر (۲۰۱۶) اذعان می‌کند که می‌توان از ورزش به عنوان نوعی واسطه یا کاتالیزور استفاده کرد. درواقع دیپلماسی ورزش نقش تسریع‌کننده دارد؛ هرچند شاید خود عامل مستقیمی نباشد. این دیپلماسی می‌تواند با اراده رهبران سیاسی به بهبود روابط و هرگونه تصمیم در زمینه شکل و ماهیت روابط منجر شود و روابط دوستانه را بین کشورها برقرار کند که تأیید کننده سیاست مدیریتی از فضای مجازی برای تقویت دیپلماسی ورزشی است.

بحث و نتیجه‌گیری

ساختار سیاست بین‌المللی و دیپلماسی با وجود تغییرات مهمی که جهانی‌شدن در ارتباطات و حمل و نقل در جهان ایجاد کرده، در بسیاری از ابعاد بدون تغییر مانده است. رهبران و دیپلمات‌های معاصر مسافت‌های طولانی را طی می‌کنند تا مانند همتایان خود در صدها سال قبل شخصاً با دوستان و دشمنانشان ملاقات کند. درواقع این ایستای دیپلماسی به دوران باستان برمی‌گردد و دیپلماسی فقط در موضوعات حاشیه‌ای تغییر کرده است. ورزش نیز به عنوان یکی از ارکان مهم ارتباطات بین‌المللی تغییراتی در نحوه ارتباط دیپلمات‌ها ایجاد کرده است (پیمان فر و همکاران، ۲۰۱۹)؛ از این رو هدف تحقیق حاضر، تبیین و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی بود. یافته‌های مصاحبه و گروهی دلفی تحقیق نشان داد که در مجموع ۹ مؤلفه اصلی در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی وجود دارد. این مؤلفه‌ها درنهایت تبیین‌کننده عواملی هستند که نقش زیادی در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی دارند که در ادامه هریک از آن‌ها به طور کامل و مجزا توضیح داده شده است.

اولین مفهوم شناسایی شده، ماهیت و پتانسیل است. این مؤلفه بدین معنی است که ماهیت ورزش به‌گونه‌ای است که دیپلماسی دیجیتال و مجازی را تقویت می‌کند و از عواملی است که سبب می‌شود در فضای ورزش، دیپلماسی به سمت و سوی مجازی و دیجیتال شدن پیش رود. منظور از پتانسیل نیز این است که فضای مجازی پتانسیل زیادی برای توسعه ارتباطات بین‌المللی دارد و ورزش از این قضیه مستثنی نیست. پیمان فر و همکاران (۲۰۱۹) نیز پتانسیل بالقوه ورزش را عاملی علیٰ برای دیپلماسی ورزشی بر شمردند و نشان دادند که ورزش پتانسیل بالقوه‌ای برای فعالیت‌های دیپلماتیک دارد؛ درنتیجه با تحقیق حاضر همسوست؛ همان‌گونه که باین‌ول (۲۰۰۵) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که ورزش می‌تواند به عنوان ابزار دیپلماتیک همچون دیپلماسی عمومی برای تأثیر بر روی عقاید مدنظر قرار گیرد. دومین مؤلفه شناسایی شده، عوامل ساختاری است. عوامل ساختاری بود. منظور از ساختار این است که فضای دیپلماسی ورزشی به‌گونه‌ای است که ایجاب می‌کند از فضای مجازی استفاده شود و برخی ساختارها و زیرساخت‌های موجود این مسئله را تقویت می‌کنند. نوری و همکاران (۲۰۱۸) در طراحی الگوی دیپلماسی فوتبال ایران عوامل ساختاری را

حوزه روابط فرهنگی بین‌المللی یا همون سیاست فرهنگی تعریف می‌کند. منظور از سیاست فرهنگی، فراهم‌آوردن تفاهم و همکاری بین جوامع دولت‌های ورزشی بهمنظور تأمین منافع دوچانبه است و دیپلماسی فرهنگ همیشه یکی از ستون‌های سیاست خارجه کشورها بوده است. در ورزش نیز حکومت‌ها و دولت‌ها برای دستیابی به موقوفیت‌های ورزشی و نشان‌دادن فعالیت‌های ورزشی خود به دنیا، سیاست‌های فرهنگی را پیش می‌گیرند و از طریق فضای مجازی نیز سرعت دوچندانی خواهد گرفت، زیرا دسترسی به آن آسان‌تر، ارزان‌تر و همگی‌تر است. سیاست فرهنگی در دیپلماسی ورزشی یک مثال باز از قدرت نرم است. هکت و دونیفرد (۲۰۱۰) یکی از منابع بالاهمیت قدرت نرم را فرهنگ می‌دانند؛ زیرا برای اکثریت جامعه جذاب است. کیتسو (۲۰۱۱) بیان می‌کند، سیاست فرهنگی چیزی را پیشنهاد می‌کند که دیپلماسی سیاسی، نظامی و اقتصادی نمی‌تواند پیشنهاد کند. توانایی قانع‌کننده از طریق فرهنگ، ارزش‌ها و عقاید که اجباری در آن دخیل نیست، تأثیرگذاری بیشتری دارد. در ورزش، سیاست فرهنگی نمی‌تواند از نظر کیمی اندازه‌گیری شود، اما در جهانی که قدرت بسیار متفرقه و در جهان وابستگی متقابل وجود دارد، از قابلیت اثرگذاری بسیاری برخوردار است.

سیاست بین‌المللی هفتمنی مؤلفه در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی است. پیشرفت و توسعه در وسایل ارتباطی موجب سرعت انتقال اطلاعات، تبادل اندیشه‌ها و افکار، تأثیرپذیری افکار عمومی بین‌المللی و شتاب در اثرگذاری متقابل بین فرهنگ‌ها و جوامع می‌شود و همین امر موجب می‌شود تا هر واقعه یا اتفاقی در یک نقطه از جهان بر وقایع و تحولات سایر نقاط تأثیر بگذارد. سیاست بین‌المللی به دنبال دستیابی اهداف درازمدت است و منظور از آن، مجموعه‌ای از فعالیت‌ها و واقدات فراملی است که به دنبال انتقال فرهنگ ارزش‌ها و باورها به سایر سرزمین‌ها است. گستره سیاست بین‌المللی در دیپلماسی ورزشی وسیع به نظر می‌رسد، ولی بیشتر شامل مراودات بین‌المللی است. با استفاده از فضای مجازی، دیپلماسی ورزشی در راستای اهداف بین‌المللی خود پیش رفته است؛ به همین دلیل یکی از عوامل مؤثر است؛ به عنوان مثال در بسیاری از کشورها سیاست خارجی در اولویت‌های خود، دیپلماسی مجازی را قرار داده است. امروزه مشاهده می‌شود که بسیاری از قراردادهای بازیکنان در سراسر دنیا از طریق مراودات مجازی شکل می‌گیرد و گاهی مشاهده شده است که بعد از تفاوت نهایی درمورد جزئی ترین موضوعات، درنهایت بازیکنان در باشگاه حضور فیزیکی دارند. همین مثال کافی است که درک شود در ورزش نیز سیاست‌های بین‌المللی نقش زیادی در دیپلماسی ورزشی از طریق فضای مجازی دارد.

هشتمین مؤلفه مؤثر در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی، عوامل اقتصادی است که مشهود است در دنیای ارتباطات، فضای مجازی

سیاست رسانه‌ای، چهارمین مفهوم شناسایی شد. این مفهوم بیان می‌کند که دیپلمات‌ها می‌توانند ورزش را از طریق فضای مجازی به اشکال مختلفی به نمایش بگذرانند و تصویر بهتری از خود ارائه دهند؛ البته سیاست رسانه‌ای تنها در دیپلماسی ورزشی کاربرد ندارد و در سایر اشکال دیپلماسی نیز مشاهده می‌شود که حکومت‌های مختلف از طریق فضای مجازی خود را به بهترین شکل معرفی می‌کنند و گاهی برخی کشورها را نامن یا با مشکلات فراوان نشان می‌دهد. این مثال نشان می‌دهد که سیاست رسانه‌ای در تمامی اشکال دیپلماسی وجود دارد. از طریق سیاست رسانه‌ای، دیپلماسی ورزشی به ایجاد تصویر مشخص از کشور برای مخاطبان خارجی از طریق جلب توجه آن‌ها به موضوعات مشخص و در عین حال بی‌اهمیت جلوه‌دادن دیگران با انتخاب درست اخبار کمک می‌کند؛ بدین ترتیب دیپلمات‌های ورزشی می‌توانند از طریق فراهم‌کردن مکرر اطلاعات درمورد یک موضوع آن را برای مخاطبان خود برجسته و درخور توجه کنند و رسانه‌های اجتماعی و فضای مجازی در مقایسه با رسانه‌های سنتی مزیت بزرگ خود را به رخ می‌کشند. به طور خاص در اینجا منظور از دیپلماسی ورزشی از طریق فضای مجازی شامل توسعه فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی در ورزش، جانشینی سریع‌تر برای فعالیت‌های دیپلماتیک، ارائه تصویر مناسب‌تر در حوزه‌های مختلف ورزش از طریق شبکه‌های مجازی، دیده‌شدن بیشتر ورزش کشور و ارائه تصویر مثبت و استفاده از فضای مجازی برای معرفی ورزش کشور به دنیا است. در تحقیقی راجی و همکاران (۲۰۱۹) نیز ورزش رسانه‌ای را یکی از راههای برنده‌سازی ملی معرفی کردند و از آنجاکه برنده‌سازی ملی از اهداف دیپلماسی ورزشی است، با این تیجه همسوست.

پنجمین مؤلفه، سیاست ورزش حرفه‌ای است؛ یعنی دیپلمات‌ها از طریق فضای مجازی به توسعه ورزش با استفاده از ترفندهای حرفه‌ای می‌پردازنند. وقتی ورزشی از سطح ملی فراتر رود و در سطوح منطقه‌ای و جهانی مطرح می‌شود، ابعاد و تأثیرات آن نیز بهشت گسترش می‌یابد؛ به همین ترتیب توانایی ورزش در بسیج عمومی و تهییج احساسات، بهره‌گیری از آن در توسعه اقتصادی، ایجاد مشروعيت و ملت‌سازی، همگرایی ملی و... جذابیت‌های ویژه‌ای به وجود می‌آورد که حکومت‌ها را در توجه به ورزش ناگزیر کرده است. فضای مجازی می‌تواند همه این موارد را به شکل ارزان‌تر و حتی مؤثرتر از شیوه‌های سنتی انجام دهد. این نتیجه با تحقیق سبزی و همکاران (۲۰۲۱) همسوست؛ زیرا آن‌ها بیان کردند که دولت‌ها با استفاده از موقوفیت‌های ورزشی در حوزه بین‌المللی به توسعه تعاملات خود در عرصه بین‌الملل کمک می‌کنند.

ششمین مؤلفه شناسایی شده، سیاست فرهنگی است. دیپلماسی فرهنگی در روابط فرهنگی ریشه دارد و آن را تعهدات دولتها در

از مؤلفه‌های اثرگذار با اولویت مطرح بود؛ به عنوان مثال برنده‌نگشدن ورزش کشور از طریق فضای مجازی و تقویت دستگاه دیپلماسی ورزشی از طریق فضای مجازی به عنوان یک عامل از سیاست بین‌المللی می‌تواند بر سایر عوامل اقتصادی، رسانه‌ای و حتی ورزش حرفه‌ای تأثیر بگذارد؛ زیرا با برند ملی شدن یک کشور سایر اشکال دیپلماسی دچار تغییر می‌شود. لیگ برتر انگلیس معطوف به لیگ جزیره با برنده‌نگشدن خود، شاهد تأثیرات زیاد سیاست بین‌المللی باشگاه‌ها بر سایر عوامل آن است؛ به عنوان مثال تیم ملی انگلستان کمترین بازیکنی را دارد که در لیگی غیر از کشور خود بازی کند و برعکس آن نیز وجود دارد که بیشتر بازیکنان شاغل در لیگ انگلیس در تیمهای ملی خود بازی می‌کنند. این مثال نشان می‌دهد که سیاست‌های بین‌المللی در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی تا چه اندازه‌ای می‌تواند عاملی اثرگذار باشد.

عوامل اثرباز در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی به ترتیب شامل عوامل ساختاری، سیاست رسانه‌ای، سیاست ورزش حرفه‌ای، سیاست فرهنگی و عوامل اقتصادی است. عوامل اثرباز نقش معلول را بر عهده دارند و اگر تغییری در ساختارهای اثرگذار شود، خواهناخواه در این عوامل نیز تغییر ایجاد می‌شود. اولویت این عوامل نشان می‌دهد که عوامل ساختاری درخور تغییرات بیشتری خواهد بود؛ یعنی ساختارهای دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی بسیار زود دستخوش تغییر می‌شود و اگر سیاست‌های مدیریتی و بین‌المللی یک کشور، باشگاه یا سازمان ورزشی تغییر کند، ابتدا در ساختار دیپلماسی ورزشی این سازمان‌ها تغییر ایجاد می‌شود؛ به عنوان مثال اگر تحریم‌های بین‌المللی را توان از طریق فضای مجازی در ورزش کاهش داد (به عنوان سیاست مدیریتی)، کمک بیشتری به برگزاری بازی‌های ملی دوستانه با سایر کشورها خواهد شد؛ یا اگر از طریق فضای مجازی ارتباطات بین‌المللی تقویت شود (به عنوان سیاست بین‌المللی)، فرایند دیپلماسی ورزشی قائم به فرد خواهد شد؛ بنابراین این مثال‌ها مشخص می‌کند که عوامل ساختاری در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی بسیار دستخوش تأثیرپذیری است.

سیاست رسانه‌ای دومین اولویت در عوامل اثرباز است. در دیدگاه کلان یک کشور، ابتدا سیاست‌های مدیریتی تعیین کننده است. سیاست مدیریتی مشخص خواهد کرد که ارتباطات بین‌المللی و سیاست‌های ارتباطی به چه شکلی باشد و در سطح پایین‌تر سیاست‌های رسانه‌ای، ورزش حرفه‌ای و فرهنگی قرار خواهد گرفت؛ زیرا از کلیات به سمت جزئیات پیش خواهد رفت؛ پس نتیجه حاضر منطقی به نظر می‌رسد.

عوامل اقتصادی نیز به عنوان آخرین عامل اثرباز شناسایی شد که واضح است در انتهای هرم دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی، تغییرات اقتصادی نیز آخرین مقوله‌ای است که اثر می‌پذیرد؛

با علاوه کاهش بسیاری از هزینه‌ها شده است. در ورزش نیز و به طور خاص در دیپلماسی ورزشی، فضای مجازی محبوب است؛ زیرا بسیاری از هزینه‌ها را کاهش می‌دهد. از طریق فضای مجازی در دیپلماسی ورزشی قدرت چانه‌زنی افزایش یافته است. فدراسیون‌ها، سازمان‌های ورزشی و بازیکنان از طریق فضای مجازی می‌توانند درآمد کسب کنند؛ به شیوه‌های مختلف درآمدزایی در ورزش توجه بیشتری می‌شود؛ کاهش هزینه‌هایی مثل اقامت دیپلمات‌ها و رفت‌وآمد را در پی دارد و درنهایت از طریق دیپلماسی فضای مجازی، محصولات و خدمات ورزشی راحت‌تر فروخته و عرضه می‌شوند.

آخرین مؤلفه شناسایی شده، سیاست ارتباطی است. شاید بتوان گفت مهم‌ترین عامل نیز همین سیاست ارتباطی در دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی است. تمامی مطالب پیش‌گفته، همه و همه در صورتی امکان‌پذیر است که ارتباطات شکل بگیرد. سیاست ارتباطی بیان می‌کند از طریق فضای مجازی می‌توان دیپلماسی ورزشی را تقویت کرد و همین گونه نیز است؛ زیرا فضای مجازی به عنوان یک فرصت و کانال ایجاد ارتباط عمل می‌کند. ورزش از طریق فضای مجازی و کانال ایجاد ارتباط نیز به همان شکل جذاب می‌شود؛ با دیگر نهادهای ورزشی می‌توان از طریق فضای مجازی ارتباطات مستجمله‌تری را شکل داد؛ موجب پرورش بلندمدت ارتباطات بین‌المللی سبب می‌شود؛ دسترسی راحت‌تری به اطلاعات ورزشی از طریق فضای مجازی به وجود می‌آید که همه این‌ها سبب کاهش اطلاعات نادرست و افزایش فهم مشترک دیبلمات‌ها می‌شود، درنتیجه این مفهوم از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

نتایج آزمون دیمیتلیل فازی نشان داد که از ۹ مؤلفه شناسایی شده، چهار مؤلفه به عنوان عوامل اثرگذار بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی و پنج عامل به عنوان عوامل اثرباز بر دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی هستند. عوامل اثرگذار به ترتیب اولویت شامل سیاست مدیریتی، سیاست بین‌المللی، ماهیت و پتانسیل و سیاست ارتباطی است. عوامل اثرگذار حاکی از آن است که می‌تواند دیپلماسی ورزشی در فضای مجازی ایران را تحت تأثیر قرار دهد و نقش فعال در این حوزه داشته باشد؛ به عنوان مثال سیاست مدیریتی به عنوان مهم‌ترین عامل اثرگذار بر دیپلماسی ورزشی، نقش جهتساز دارد مبنی بر اینکه مدیران ورزشی، سازمان‌های ورزشی حکومتی و باشگاه‌های ورزشی چه سیاست مدیریتی در مقابل فضای مجازی خود دارند؟ آیا دیپلماسی ورزشی را از نظر سیاست‌های آنان می‌توان از طریق فضای مجازی به پیش برد؟ اهداف آن‌ها کمک می‌کند یا تنها به شیوه‌های سنتی دیپلماسی در مدیریت خود به آن می‌نگرند؟ در سیاست مدیریتی به این موضوع مهم که ریسک کمتری دارد و می‌تواند سیاست‌گذاری دقیق‌تری را انجام دهد، تأکید شده است و همین دو عامل نیز می‌تواند بر سایر مؤلفه‌ها تأثیر بگذارد. سیاست بین‌المللی به عنوان یکی دیگر

تجارت الکترونیک در ورزش حرفه‌ای مشاهده خواهد شد.

References

1. Asheghi, B., Ramzani Nejhad, R., Abdi, S. (2021). Content analysis of articles related to politics and sport from 1388 to 1398. *Communication Management in Sport Media*, 11(1), 1-13.
2. Bakhshi Chenari, A., Zardoshtian, S., & Mohammadi Jame, H. (2020). A comparative study of sports diplomacy practices and experiences in Islamic Republic of Iran and Selected Countries. *Communication Management in Sport Media*, 7(3), 69-80
3. Bjola, C., & Holmes, M. (2015). Digital diplomacy: Theory and practice. London: Routledge.
4. Bjola, C., & Kornprobst, M. (2013). Towards inclusive diplomacy. In Bjola, Cornelius and Kornprobst, Markus, understanding international diplomacy: Theory, practice and ethics (pp. 201-207) London: Routledge.
5. Cha, V. (2013). The Asian games and diplomacy in Asia: Korea–China–Russia. *The International Journal of the History of Sport*, 30(10), 1176-1187.
6. Dubinsky, Y. (2019). From soft power to sports diplomacy: A theoretical and conceptual discussion. *Place Branding and Public Diplomacy*, 15(3), 156-164.
7. Gienow-Hecht, J. C., & Donfried, M. C. (Eds.). (2010). Searching for a cultural diplomacy (Vol. 6). Jessica C. E. Gienow-Hecht and Mark C. Donfried: Berghahn Books.
8. Javadipour, M., Rasekh, N. (2019). The role of sport and sport diplomacy development in advancing sociocultural policies and foreign relations of the Islamic Republic of Iran. *Journal of Sport Management*, 11(2), 219-234.
9. Khan, M. L., Ittefaq, M., Pantoja, Y. I. M., Raziq, M. M., & Malik, A. (2021). Public engagement model to analyze digital diplomacy on Twitter: A Social Media Analytics Framework. *International Journal of Communication*, 15, 29, 1741-1769.
10. Kitsou, S. (2011). The power of culture in diplomacy: The case of US cultural diplomacy in France and Germany. *Exchange: The Journal of Public Diplomacy*, 2(1), 3.
11. Kobiercki, M. M. (2020). Sports diplomacy: Sports in the diplomatic activities of states and non-state actors. *International Relations: Lexington*

به عنوان مثال اگر سیاست ارتباطی ورزش کشور از فضای مجازی به عنوان فرصت و کانال ایجاد ارتباط استفاده کند، افزایش سهم

Books.

12. M. Boumadan, R., Soto-Varela, M., Ortiz-Padilla, M., & Poyatos-Dorado, C. (2020). What factors determine the value of an online teacher education experience from a teacher's perspective?" *Sustainability*, 12, 8064, 2020.
13. Mazumdar, B. T. (2021). Digital diplomacy: Internet-based public diplomacy activities or novel forms of public engagement? *Place Branding and Public Diplomacy*, 10(1), 1-20.
14. Nadine, S., Elžbieta, P., Agnieszka, S., Monika, D. W., Marta, D. K., & Christian, H. (2015). Salivary enzyme activity in anorexic persons—a controlled clinical trial. *Clinical Oral Investigations*, 19(8), 1981-1989.
15. Nouri, D., Ghadimi, B., & Shojaei, M. (2018). Designing a model of Iranian football diplomacy based on field theory. *Strategic Studies in Sports and Youth*, 17(41), 113-136.
16. Pérez Tornero, J. M. (2013). ABC... media literacy white paper. European media literacy: selected texts from studies. Available at: unesdoc.unesco.org
17. Peymanfar, M., Elahi, A., Sajjadpour, S., Hamidi, M. (2019). Explaining of sports diplomacy by using the paradigm: a qualitative study. *Journal of Sport Management*, 11(1), 59-75.
18. Sabzi, Z., Shariati Feizabadi, M., & Saboonchi, R. (2021). Role of sport diplomacy in developing interactions of Iran and USA. *Journal of Sport Management*, 12(4), 1119-1140.
19. Samiei Isfahani, A., & Fathi Mozaffari, A. (2010). Strategies and strategies of the underlying media in the face of soft war. *Basij Strategic Studies*, 15(57), 79-92
20. Shariati Feyzabadi, M., & Goodarzi, M. (2015). The position of sports diplomacy in the international relations of the Islamic Republic of Iran, a qualitative approach based on content analysis. *Political Science*, 11(2), 95-127.
21. Verrekia, B. (2017). Digital diplomacy and its effect on international relations. Available at: <https://www.hindawi.com>
22. Viveiros de Castro, E. (2013). The relative native. *HAU: Journal of Ethnographic Theory*, 3(3), 473-502.

COPYRIGHTS

© 2023 by the authors. Licensee PNU, Tehran, Iran. This article is an open access article distributed under the terms & conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY4.0) (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>)